

POSTANOWIENIE

4 października 2023 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Krzysztof Wesołowski

na posiedzeniu niejawnym 4 października 2023 r. w Warszawie

w sprawie z powództwa J. G.

przeciwko K. w W.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności,

na skutek skargi kasacyjnej J. G.

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu

z 9 września 2022 r., I ACa 552/21,

1. **odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
2. **zasądza od powoda na rzecz pozwanego, tytułem kosztów postępowania kasacyjnego 5400 (pięć tysięcy czterysta) złotych z odsetkami wynikającymi z art 98 § 1¹ k.p.c. za czas po upływie tygodnia od dnia doręczenia orzeczenia powodowi do dnia zapłaty.**

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną powoda J. G. od wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z 9 września 2022 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania

przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek umożliwiających realizację publicznoprawnych funkcji skargi kasacyjnej. Tylko na tych przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Dopuszczenie i rozpoznanie skargi kasacyjnej ustrojowo i procesowo jest uzasadnione jedynie w tych sprawach, w których mogą być zrealizowane jej funkcje publicznoprawne. Nie w każdej zatem sprawie, nawet w takiej, w której rozstrzygnięcie oparte jest na błędnej subsumpcji czy wadliwej wykładni prawa, skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania. Podkreślenia wymaga, że Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie jest jego rolą korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący oparł na przesłance uregulowanej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Przesłanka ta nie została spełniona.

Powołanie się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, a więc zagadnienia, które wiąże się z określonym przepisem prawnym i którego wyjaśnienie ma znaczenie nie tylko dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, ale także dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw, wymaga jego precyzyjnego sformułowania i wskazania argumentów prawnych, które prowadzą do rozbieżnych ocen (zob. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11). Chodzi przy tym o zagadnienie nowe, którego wyjaśnienie przyczyni się do rozwoju jurysprudencji.

Autor skargi kasacyjnej podał, że w sprawie występuje konieczność rozważenia istotnych zagadnień prawnych tj:

1. „Czy w świetle dyspozycji przepisu art.123 § 1 pkt 1 k.c. samo złożenie wniosku przez pozwanego o nadanie klauzuli wykonalności wyroku bez równoczesnego wszczęcia egzekucji niezwłocznie po otrzymaniu klauzuli przerywa bieg przedawnienia?”

2. „Czy złożenie wniosku o wszczęcie egzekucji w dniu [...] a więc po upływie 10 lat od uprawomocnienia się wyroku jest czynnością pozorną bez żadnych skutków prawnych?”

Pogłębiona analiza skargi kasacyjnej nie pozwala na przyjęcie, że w sprawie występują istotne zagadnienia prawne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. W pierwszej kolejności należy wskazać, że skarżący nie wyodrębnił uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania od uzasadnienia podstaw kasacyjnych. Ponadto wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zawiera pogłębionego wyводу jurydycznego, który jest warunkiem *sine qua non* wykazania występowania przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Co jednak najważniejsze powszechnie w orzecnictwie przyjmuje się, że zgłoszenie żądania nadania klauzuli wykonalności nie tylko przerywa bieg przedawnienia, lecz również powoduje, że przedawnienie nie będzie biegło do chwili ukończenia postępowania klauzulowego, czyli przez okres, w którym uprawniony nie ma możliwości podejmowania innych działań w celu realizacji roszczenia (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 5 grudnia 2019 r., III CZP 38/19). Drugie ze sformułowanych pytań nie ma ogólniejszego charakteru i w istocie stanowi niedopuszczalną na etapie postępowania kasacyjnego (art. 398³ k.p.c.) zakamuflowaną polemikę z ustaleniami stanu faktycznego.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c., orzeczono jak w postanowieniu. O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c.

M.L.

[ms]

